

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce: **M. B.**, zastoupen JUDr. Zbyňkem Dvořákem, advokátem se sídlem Jeronýmova 1894/26, 390 02 Tábor, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2012,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, oddělení ostatních správních činností ze dne 15. 3. 2012, č.j. KUJI 18395/2012, sp. zn. OOSČ 9018/2011 OOSC/250/PM/5 **s e z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 8.760,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Zbyňka Dvořáka, advokáta, se sídlem Jeronýmova 1894/26, 390 02 Tábor.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 3. 2012, č.j. KUJI 18395/2012, sp. zn. OOSČ 9018/2011 OOSC/250/PM/5 bylo „dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu podané odvolání zamítnuto a napadené usnesení potvrzeno.

Rozhodnutím o přestupku ze dne 6. 9. 2011, č.j. MMJ/09/11164/2011-11 115696/2011/MMJ byl žalobce uznán vinen z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. a)/3 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), porušením ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) tím, že dne 13. 4. 2011 v 17:50 hod. řídil na silnici č. 602 v obci Beranov – Loudilka nákladní motorové vozidlo, registrační značky, které bylo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích – popraskaný brzdový kotouč na levém předním kole. Podle ust. § 22 odst. 7 zákona o přestupcích v platném znění s odkazem na ust. § 7 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. b), c) zákona o přestupcích mu byla uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců, kdy se doba započítává od nabytí právní moci rozhodnutí.

Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, která byla doručena Krajskému soudu v Brně dne 10. 5. 2012. Ve stížních bodech uvedl, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, když se žalovaný jeho vydáním dopustil zejména závažných vad procesně právního charakteru, které mohly mít a měly za následek nesprávné rozhodnutí ve věci samé. Co se týče samotné kauzy věci, vozidlo nad celkovou hmotnost 3 500 kg je přistavováno na STK jednou za rok. V dané věci mělo jít o prasklý brzdový kotouč, což je věc, kterou není možno běžnou kontrolou před jízdou zkontrolovat. Nemohl tak naplnit materiální aspekt přestupku, neboť o vzniklé závadě nevěděl a vědět nemohl, zároveň po něm nikdo nemohl spravedlivě požadovat kontrolu před jízdou spočívající v demontáži kola.

Dále poukázal na to, že rozhodnutí je vydáno na základě několika procesních pochybení. V první řadě výrok rozhodnutí je vadný, neboť správní orgán v rámci výroku potvrzuje usnesení, ačkoliv zřejmě chtěl docílit potvrzení rozhodnutí. Takové rozhodnutí dle jeho názoru je nicotné ve smyslu § 77 odst. 2 správního řádu, neboť je vnitřně rozporné. Dalším podstatným pochybením je, že v protokolech o ústním jednání absentuje záznam o provedení důkazů.

Dále projevil nesouhlas žalovaného se závěrem, že plná moc, kterou udělil právnímu zástupci, je neplatný právní úkon, nelze k ní přihlížet. Správní orgán dovodil, že podle § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, může vyžadovat úředně ověřený podpis. Takové oprávnění však z úpravy správního řádu nevyplývá. Dospěl-li žalovaný k závěru o neplatnosti plné moci z uvedených důvodů, žalobce nevyrozuměl a nerozhodl ani samostatným usnesením o určení lhůty pro úkon, odepřel tak žalobci možnost podání řádného opravného prostředku.

Z výše uvedených důvodů proto navrhl, aby přezkoumávané rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 9. 7. 2012 k obsahu žaloby uvedl, že plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K žalobní námitce související s výzvou, aby žalobce doložil úřední ověření podpisu svého zmocněnce, odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, sice rozsudek ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. 1 As 27/2011. Dle názoru žalovaného nebyl žalobce zkrácen postupem žalovaného ani postupem správního orgánu prvního stupně na svých právech, navrhl proto, aby žaloba byla zamítnuta.

Ve správním spise se nachází oznámení přestupku Policie ČR, č.j. KRPJ-24760-16/PŘ-2011-160706, rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odbor dopravy ze dne 6. 9. 2011, č.j. MMJ/OD/11164/2011-11 115696/2011/MMJ, odvolání žalobce ze dne 21. 9. 2011 doplněné odůvodněním ze dne 4. 10. 2011, sdělení o postoupení spisového materiálu odvolacímu orgánu ze dne 10. 10. 2011, výzva žalovaného k doplnění podání – plné moci ze dne 8. 9. 2011, v němž žalovaný uvádí, že dne 14. 10. 2011 obdržel podání zaslané správním orgánem I. stupně s označením „Sdělení“, ve kterém žalobce zmocňuje pana A. E.-K., dále je ve spise založena kopie plné moci k zastupování ve správním řízení žalobce uvedeným zmocněncem ze dne 7. 10. 2011.

Dále ve spise je založeno odvolání žalobce ze dne 21. 9. 2011 doplněné podáním ze dne 4. 10. 2011 s uvedením právního zástupce žalobce Mgr. Petra Navrátila, advokáta, jehož plná moc však ve spise založena není. Z přípisu správního orgánu I. stupně ze dne 13. 10. 2011 vyplynulo, že žalobce vypověděl plnou moc Mgr. Petru Navrátilovi a udělil plnou moc A. E.-K. Žalovaný ve věci rozhodl dne 15. 3. 2012, č.j. KUJI 18395/2012, sp. zn. OOSČ 9018/2011 OOSC/250/PM/5. Citované rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

V.

Právní stanovisko Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2012, č.j. KUJI 18395/2012, sp. zn. OOSČ 9018/2011 OOSC/250/PM/5, kterým byl žalobce za popisovaný skutkový děj uznán vinen přestupkem proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. a)/3 zákona o přestupcích ve znění účinném do 31. 7. 2011 porušením ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu s odkazem na ust. § 37 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb. o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Podle ust. § 22 odst. 7 zákona o přestupcích ve znění účinném do 31. 7. 2011 s odkazem na ust. § 7 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. b), c) zákona o přestupcích mu byla uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců, kdy se doba započítává od nabytí právní moci rozhodnutí.

Soud v návaznosti na stížní bod žalobce, že výrok rozhodnutí je vadný, neboť správní orgán v rámci výroku potvrzuje usnesení, ačkoliv chtěl zřejmě docílit potvrzení rozhodnutí, cituje z judikatury Nejvyššího správního soudu, sice rozsudku ze dne 23. 2. 2005, č.j.

3 Ads 21/2004-55, sice: „*Náležitosti výroku rozhodnutí obecně jsou uvedeny v § 47 odst. 2 správního řádu, podle něž výrok obsahuje rozhodnutí ve věci s uvedením ustanovení právního předpisu, podle něhož bylo rozhodnuto, popřípadě též rozhodnutí o povinnosti nahradit náklady řízení...řádně formulovaný výrok je nezastupitelnou částí rozhodnutí*“. Shodné pravidlo vyplývá i z § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů vztahující se na posuzovanou věc, dle kterého „*ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno...*“ Shodně se závěry výše označeného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2005, sp. zn. 3 Ads 21/2004 „*je třeba vycházet z významu výrokové části rozhodnutí, která je schopna zasáhnout práva a povinnosti účastníků řízení a jako taková pouze ona může nabýt právní moci...jen výrok rozhodnutí může být vynucen správní exekucí, apod.*“

Uvedené závěry jistě dopadají i na posuzovaný případ. V dané věci nebylo jasné a přesně determinováno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť žalovaný ve výrokové části uvedl, že „dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu podané odvolání zamítá a napadené usnesení potvrzuje“. Soud proto k námitce účastníka řízení zjistil existenci vady řádné identifikace rozhodnutí správního orgánu I. stupně, konstatuje proto, že v důsledku nesprávně formulovaného výroku je dán důvod k postupu dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., dle kterého soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., z uvedených důvodů pak brání posouzení důvodnosti dalších žalobních námitek.

Nad rámec předmětné věci soud poukazuje na neúplnost spisového materiálu žalovaného, který na základě usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 5. 2012 byl vyzván k vyjádření k žalobě ze dne 9. 5. 2012 s tím, že je třeba doplnit kompletní správní spis včetně doručenek. Za tím účelem byla žalovanému uložena lhůta 30 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Tato výzva byla žalovanému doručena dne 31. 5. 2012. Žalovaný dne 16. 7. 2012 zaslal soudu vyjádření k žalobě a uvedl, že „zasílá v příloze svůj kompletní spisový materiál společně s kopií části spisového materiálu správního orgánu I. stupně a dále písemnosti svědčící o tom, že spisový materiál správního orgánu I. stupně byl na základě žádosti zapůjčen Okresnímu soudu v Klatovech.“ Dle názoru soudu je povinností žalovaného zajistit předložení kompletního spisu, neboť lhůta 30 dní se jevila býti dostatečně dlouhá k předložení spisového materiálu se všemi požadovanými písemnostmi.

Protože Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2012 je nepřezkoumatelné dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro nepřezkoumatelnost v důsledku nesprávně formulovaného výroku žalovaného tak jak shora uvedeno, soud zrušil napadené rozhodnutí pro uvedenou vadu řízení bez jednání rozsudkem.

Dle § 78 odst. 4 s.ř.s. zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému. Žalovaný v následujícím řízení by měl přihlídnout i k další připomínce soudu, sice, že zajistí kompletní spisovou dokumentaci pro nové rozhodnutí.

Žalobce ve věci samé byl úspěšný, jeho právní zástupce vyúčtoval požadovanou náhradu nákladů řízení v obsahu žaloby ze dne 9. 5. 2012, sice soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč, odměna za právní zastoupení ve výši 5.000,- Kč + DPH 20 %, celkem 6.000,- Kč, 2x režijní paušál (převzetí věci, žaloba) po 300,- Kč + DPH 20 %, celkem 720,- Kč. Soud přiznal právnímu zástupci na nákladech řízení za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb, písemné podání žaloby ze dne

9. 5. 2012) po 2.100,- Kč, tj. 4.200,- Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), h) vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění), 2x režijní paušál po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky), celkem 4.800,- Kč. Dle § 19a odst. 1, 2 vyhlášky č. 110/2004 Sb. v platném znění byla zvýšena odměna o částku odpovídající DPH ve výši 20 % (fotokopie osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty předložena), takže celková výše odměny a náhrada nákladů řízení uvedeného právního zástupce činila 5.760,- Kč, dále ze záznamu o složení ze dne 25. 5. 2012 vyplývá, že došla částka 3.000,- Kč jako splátka soudního poplatku, celkovou výši odměny a náhrada nákladů řízení v částce 8.760,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce do 30 dní od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. srpna 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová